

ВИСНОВОК
Міністерства юстиції України
за результатами правової експертизи
проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України
«Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність»
та деяких законів України щодо удосконалення законодавства
у сфері аудиторської діяльності»

Загальна підсумкова оцінка: відповідний із зауваженнями щодо недотримання вимог нормопроєктувальної техніки.

Розробник

Міністерство фінансів України.

Правові підстави схвалення акта

Стаття 93 Конституції України, пункт 101 Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2025 рік, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 11 лютого 2025 року № 4228-IX.

Антикорупційна експертиза

У проекті Закону відсутні корупціогенні фактори.

Оцінка відповідності проекту акта законодавства Конституції та законам України, іншим актам законодавства

Відповідний (чек-лист 1).

Оцінка відповідності проекту акта законодавства принципу недискримінації (антидискримінаційна експертиза)

Відповідний (чек-лист 2).

Оцінка відповідності проекту акта законодавства вимогам нормопроєктувальної техніки

Невідповідний (чек-лист 3).

Оцінка відповідності проекту акта законодавства принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків

Відповідний (чек-лист 4).

Оцінка відповідності проекту міжнародного договору України, який пропонується схвалити (підписати) згідно з проектом акта законодавства, Конституції та законам України

Проект акта законодавства не є проектом акта законодавства, яким пропонується схвалення (підписання) проекту міжнародного договору України (чек-лист 5).

Правову експертизу проведено

Управління фінансового законодавства Департаменту публічного права.

**Віце-прем'єр-міністр з питань європейської
та євроатлантичної інтеграції України –
Міністр юстиції України**

Ольга СТЕФАНІШИНА

Оцінка відповідності проєкту акта законодавства Конституції та законам України, іншим актам законодавства

Підсумкова оцінка: відповідний.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта відповідає Конституції України</i>	так
2	<i>Проект акта відповідає чинним міжнародним договорам України, стандартам Ради Європи у сфері демократії, верховенства права та прав людини, положенням Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод з урахуванням практики Європейського суду з прав людини</i>	так
3	<i>Проект акта відповідає законам України / узгоджується із законами України</i>	–
4	<i>Проект акта відповідає актам Президента України / узгоджується із актами Президента України</i>	–
5	<i>Проект акта узгоджується з актами такої ж юридичної сили</i>	так
6	6.1. Аналіз проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» та деяких законів України щодо удосконалення законодавства у сфері аудиторської діяльності» (далі – проєкт Закону) свідчить, що у його тексті вживаються формулювання «державні унітарні підприємства», «дочірні підприємства». У свою чергу чинна редакція Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» (далі – Закон) також вживає конструкції «державні підприємства», «дочірні підприємства». Зауважуємо, що 28 лютого 2025 року набрав чинності Закон України № 4196-IX «Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб» (далі – Закон України № 4196-IX), який вводиться в дію через шість місяців з дня набрання чинності (28 серпня 2025 року) та має на меті реформування юридичних осіб, утворених в організаційно-правовій формі державного підприємства, шляхом перетворення їх у акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі яких належать державі. При цьому відповідно до частини першої статті 13 Закону України № 4196-IX створення юридичних осіб в організаційно-правових формах державного підприємства (державного комерційного підприємства, державного некомерційного підприємства, казенного підприємства), комунального підприємства (комунального комерційного підприємства, комунального некомерційного підприємства), спільного комунального підприємства, приватного підприємства, іноземного підприємства, дочірнього підприємства, підприємства об'єднання громадян (релігійної організації, профспілки), підприємства споживчої кооперації забороняється. Крім того, пунктом 1 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проєкту Закону пропонується встановити, що цей Закон набирає чинності з 1 січня 2026 року. Таким чином, на момент набрання чинності Законом його положення не будуть враховувати норми Закону України № 4196-IX (який буде введений в дію 28 серпня 2025 року) з огляду на те, що проєкт Закону і чинна редакція Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» потребують перегляду з урахуванням запропонованого Законом України № 4196-IX реформуванням у частині організаційно-правових форм юридичних осіб. 6.2. Пунктом 2 розділу I проєкту Закону пропонується викласти у новій редакції,	

зокрема, пункт 12 частини першої статті 1 Закону, якою передбачається визначити «ключового партнера з аудиту» як аудитора, який підтвердив кваліфікацію ключового партнера з аудиту у порядку та на умовах, визначених цим Законом, інформація про якого як ключового партнера з аудиту внесена до реєстрових даних суб'єкта аудиторської діяльності та який: призначений аудиторською фірмою відповідальним за проведення аудиту фінансової звітності **або виконання іншого обов'язкового завдання від імені аудиторської фірми**, у разі аудиту групи – аудитор, призначений аудиторською фірмою відповідальним за проведення аудиту консолідованої фінансової звітності групи, **та** аудитор, призначений відповідальним за проведення аудиту фінансової звітності дочірніх підприємств; підписує аудиторський звіт.

Разом з тим Директива 2006/43/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 17 травня 2006 року про обов'язковий аудит річної та консолідованої звітності, що вносить зміни до Директив Ради 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС та скасовує Директиву Ради 84/253/ЄЕС (Офіційний вісник ЄС L 157, 09 червня 2006 року) (далі – Директива 2006/43/ЄС), передбачає, що «ключовий партнер з аудиту» – це:

а) аудитор, призначений аудиторською фірмою для певного аудиторського завдання як особа, відповідальна за проведення обов'язкового аудиту від імені аудиторської фірми;

або б) у випадку аудиту групи – принаймні аудитор, призначений аудиторською фірмою для певного аудиторського завдання як особа, відповідальна за проведення обов'язкового аудиту на рівні групи, та аудитор, призначений відповідальним на рівні суттєвих дочірніх структур;

або с) аудитор, який підписує аудиторський звіт.

У редакції проекту Закону використано сполучник «**та**», що вказує на сукупність ознак, які мають бути одночасно притаманні ключовому партнеру з аудиту, тоді як у Директиві 2006/43/ЄС – «**або**», що свідчить про альтернативність зазначених критеріїв.

Суперечність може спричинити надмірне звуження обсягу поняття порівняно з європейським регулюванням і потребує відповідного узгодження з метою забезпечення повної гармонізації, у зв'язку з чим пункт 2 розділу I проекту Закону потребує перегляду та додаткового обґрунтування.

Крім того, визначення терміна «ключового партнера з аудиту», що вживається в проекті Закону в частині використання словосполучення «**виконання іншого обов'язкового завдання**» потребує уточнення, оскільки термін «ключовий партнер з аудиту» в тексті Директиви 2006/43/ЄС застосовується виключно у контексті обов'язкового аудиту, тобто аудиту річної або консолідованої фінансової звітності. Запропоноване формулювання у проекті Закону розширює зміст вказаного терміна у спосіб, який не відповідає європейському нормативному підходу, що може призвести до невідповідності правозастосування.

Водночас у проекті Закону, яким пропонується внести зміни до статті 1 Закону, використовується визначення «**аудитор із надання впевненості із сталого розвитку**» (аудитор із сталого розвитку).

При цьому ні Директива 2006/43/ЄС, ні Регламент (ЄС) № 537/2014 Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 року про спеціальні вимоги щодо обов'язкового аудиту суб'єктів господарювання, що становлять суспільний інтерес, та про скасування Рішення Комісії 2005/909/ЄС (Офіційний вісник ЄС L 158, 27 травня 2014 року), не передбачають виокремлення такого суб'єкта як окремого виду аудитора.

Наведені вище акти ЄС не розмежовують аудитора та аудитора, що забезпечує впевненість у звітності про сталий розвиток та не вводить окремого статусу або кваліфікації аудитора сталого розвитку.

6.3. Пунктом 2 проекту Закону, зокрема, передбачається абзац перший частини другої статті 1 Закону викласти у новій редакції, згідно з якою терміни «звітність із сталого розвитку», «стандарти звітності із сталого розвитку» у цьому Законі вживаються у значеннях, наведених у Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

Водночас чинна редакція Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» не містить визначення відповідних термінів.

Разом з тим відповідно до листа Міністерства фінансів України від 17 березня 2025 року № 41010-06-5/7956 Міністерством юстиції України проведено правову експертизу проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» щодо запровадження звітності із сталого розвитку», за результатами якої надано висновок від 28 березня 2025 року № 45322/45103-26-25/7.3.6.

Оскільки проєкт Закону є системно пов'язаним із зазначеним вище проєктом Закону, вказані законопроєкти мають розглядатися одночасно.

6.4. Проєктом Закону пропонується внести зміни до Закону в частині атестації та професійного навчання аудиторів (статті 19, 19¹, 19² у новій редакції).

Наведеними статтями пропонується, зокрема, встановити, що до компетенції комісії з атестації належать прийняття рішення про визнання кваліфікаційної придатності особи до провадження аудиторської діяльності або аудитора до надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку; прийняття рішення про підтвердження аудитором кваліфікації ключового партнера з аудиту та/або ключового партнера обов'язкового завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, та/або інспектора; підтвердження кваліфікації асистента аудитора за результатами складання окремих теоретичних іспитів.

Крім того, протиправні рішення комісії з атестації, її дії або бездіяльність, що обмежують чи порушують права юридичних або фізичних осіб, можуть бути оскаржені до Ради нагляду. Рішення Ради нагляду, прийняті за результатами такого оскарження, можуть бути оскаржені до суду.

Свідцтво про складання кваліфікаційного іспиту або іспиту із сталого розвитку, або спеціального іспиту видає Інспекція на підставі рішення комісії з атестації. Відмову у видачі свідоцтва може бути оскаржено до Ради нагляду. Рішення Ради нагляду, прийняті за результатами такого оскарження, можуть бути оскаржені до суду.

Також проєктом Закону пропонується внести зміни до розділу V «Реєстрація аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності» Закону, встановивши, що рішення, дії або бездіяльність публічного реєстратора можуть бути оскаржені до Виконавчого директора. Рішення Виконавчого директора, прийняті за результатами такого оскарження, можуть бути оскаржені до суду (частина п'ятнадцята статті 22 в новій редакції).

Підставами для скасування реєстрації аудитора або суб'єкта аудиторської діяльності у Реєстрі є неусунення аудитором або суб'єктом аудиторської діяльності несуттєвого порушення вимог цього Закону щодо повноти, достовірності та своєчасності подання інформації для внесення до Реєстру протягом трьох місяців після застосування до нього стягнення за порушення вимог цього Закону щодо повноти, достовірності та своєчасності подання інформації для внесення до Реєстру (стаття 22¹).

Щодо викладеного зауважуємо, що питання доступу до професії аудитора, реєстрації аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності лежать в площині регулювання Закону України «Про адміністративну процедуру» та мають враховувати його положення. Зокрема, проєкт Закону слід переглянути в частині забезпечення механізму залишення заяви без руху (стаття 43), обґрунтування адміністративних актів (стаття 8, розділ V «Адміністративний акт»), можливості адміністративного оскарження рішень (стаття 17, розділ V «Адміністративне оскарження»).

6.5. Згідно з частинами першими статей 4 та 23 Закону України «Про захист персональних даних» суб'єктом відносин, пов'язаних із персональними даними, є, зокрема, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, одним із повноважень якого є звернення з пропозиціями до Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб щодо прийняття або внесення змін до нормативно-правових актів з питань захисту персональних даних.

Відповідно до абзацу першого пункту 5 § 33 глави 2 розділу 4 та абзацу першого

	пункту 1 § 70 глави 2 розділу 6 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 року № 950 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 09 листопада 2011 року № 1156), проєкт акта підлягає обов'язковому погодженню Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини та МОН
--	--

Чек-лист 2

Оцінка відповідності проєкту акта законодавства принципу недискримінації (антидискримінаційна експертиза)

Підсумкова оцінка: відповідний.

Критерії оцінки:

1	<i>При підготовці проєкту акта:</i>	
1.1	забезпечено відсутність положень, які створюють ситуацію, за якої особа та/або група осіб за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, віку, інвалідності, етнічного та соціального походження, громадянства, сімейного та майнового стану, місця проживання, мовними ознаками, іншими ознаками, які були, є та можуть бути дійсними або припущеними, зазнає обмеження у визнанні, реалізації або користуванні правами і свободами в будь-якій формі, встановленій Законом України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», крім випадків, коли таке обмеження має правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, способи досягнення якої є належними та необхідними	так
1.2	забезпечено відсутність положень щодо дискримінації з боку державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, юридичних осіб публічного та приватного права, а також фізичних осіб у формі: прямої дискримінації; непрямої дискримінації; підбурювання до дискримінації; пособництва у дискримінації; утиску	так
1.3	дотримано принципу недискримінації у сфері громадсько-політичної діяльності; державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; правосуддя; трудових відносин, у тому числі застосування роботодавцем принципу розумного пристосування; охорони здоров'я; освіти; соціального захисту; житлових відносин; доступу до товарів і послуг; інших сферах суспільних відносин, а саме – забезпечено: рівність прав і свобод осіб та/або груп осіб; рівність перед законом осіб та/або груп осіб; повагу до гідності кожної людини; рівні можливості осіб та/або груп осіб	так

2	<i>Запропоновані проєктом акта позитивні дії мають правомірну, об'єктивно обґрунтовану мету, спрямовану на усунення юридичної чи фактичної нерівності у можливостях для особи та/або групи осіб реалізовувати на рівних підставах права і свободи, надані їм Конституцією і законами України</i>	—
3	<i>Внаслідок прийняття акта неможливе в короткостроковій або довгостроковій перспективі погіршення/ послаблення: забезпечення рівності прав і свобод осіб та/або груп осіб; забезпечення рівності перед законом осіб та/або груп осіб; поваги до гідності кожної людини; забезпечення рівних можливостей осіб та/або груп осіб</i>	так

Чек-лист 3

Оцінка відповідності проєкту акта законодавства вимогам нормопроєктувальної техніки

Підсумкова оцінка: невідповідний.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта відповідає вимогам нормопроєктувальної техніки</i>	ні
1.1	чи відповідає назва проєкту акта його змісту	
1.2	чи відповідає проєкт акта вимогам щодо виду нормативно-правового акта	
1.3	чи дотримано вимог щодо вичерпності охоплення кола питань, що належать до предмета правового регулювання проєкту акта	
1.4	чи не виходить зміст проєкту акта за межі предмета його правового регулювання	
1.5	чи дотримано вимог щодо зменшення до мінімуму кількості актів з одного питання	
1.6	чи дотримано вимог щодо неприпустимості повтору нормативних положень, визначених раніше прийнятими актами	
1.7	чи дотримано вимог щодо узгодженості положень проєкту акта з актами законодавства	ні
1.8	чи дотримано вимог внесення змін до актів законодавства, визнання їх такими, що втратили чинність, або скасування	
1.9	чи дотримано вимог правил нормопроєктувальної техніки щодо посилань на інші акти законодавства	
1.10	чи дотримано вимог щодо написання найменувань органів державної влади, інших державних органів, підприємств, установ та організацій	
1.11	чи дотримано вимог щодо зазначення джерел опублікування актів законодавства	
1.12	чи є проєкт акта логічно послідовним з точки зору викладу тексту акта	

1.13	чи дотримано вимог щодо взаємозв'язку нормативних положень та структури проекту акта	
1.14	чи дотримано вимог щодо належної ясності викладу, точності, лаконічності та доступності мови проекту акта	ні
1.15	чи дотримано вимог щодо неприпустимості в проєкті акта суперечності смислового плану	
1.16	чи дотримано вимог щодо термінології нормативно-правового акта	ні
1.17	чи дотримано вимог стосовно стилю і викладу тексту проекту	
1.18	чи дотримано вимог щодо правил застосування слів іноземного походження	
1.19	чи дотримано вимог щодо відсутності в проєкті акта значної кількості винятків із загальних правил	
1.20	чи дотримано інших вимог нормопроектувальної техніки	

Обґрунтування зазначених невідповідностей (неузгодженостей):

№ з/п	Положення проекту акта	Обґрунтування невідповідності (неузгодженості)	Пропозиція щодо усунення невідповідностей (неузгодженостей)
1 (1.7)	Пунктом 14 розділу I проекту Закону пропонується Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» (далі – Закон) доповнити статтею 14 ¹ , згідно з пунктом 4 частини третьої якої у звіті з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, щонайменше, має наводитись така інформація: <i>основні відомості про суб'єкта аудиторської діяльності</i> , що виконував обов'язкове завдання з надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку (<i>повне найменування, місцезнаходження, інформація про реєстрацію у Реєстрі</i>)	Звертаємо увагу, що наведене положення є нелогічним, адже об'єднує різних за правовою природою суб'єктів. Так, суб'єктом аудиторської діяльності є <i>аудиторська фірма</i> або <i>аудитор</i> , що відповідає таким критеріям: провадить аудиторську діяльність як <i>фізична особа – підприємець</i> або провадить незалежну професійну діяльність; набув права на провадження аудиторської діяльності на підставах та в порядку, передбачених цим Законом; зареєстрований у Реєстрі як суб'єкт аудиторської діяльності (пункт 21 частини першої статті 1 Закону). При цьому <i>аудиторська фірма</i> – це <u>юридична особа</u> , яка провадить аудиторську діяльність на підставах та в порядку, що передбачені цим Законом та міжнародними стандартами аудиту, а також може надавати неаудиторські послуги (пункт 5 частини першої статті 1 Закону). У свою чергу <i>аудитором</i> є	Проект Закону в цій частині потребує перегляду та відповідного доопрацювання

		<u>фізична особа</u>, яка підтвердила кваліфікаційну придатність до провадження аудиторської діяльності, має відповідний практичний досвід та зареєстрована у Реєстрі аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності. Варто враховувати норми Цивільного кодексу України, відповідно до якого <u>юридична особа повинна мати своє найменування</u>, яке містить інформацію про її <u>організаційно-правову форму та назву</u> (стаття 91). При цьому найменування притаманне лише для юридичних осіб, тоді як <u>ім'я</u> є ознакою фізичної особи. Вказане зауваження стосується запропонованої проектом Закону редакції абзацу першого частини другої статті 29 Закону	
2 (1.7)	Пунктом 19 розділу I проекту Закону пропонується викласти у новій редакції статтю 19 Закону, якою, зокрема, передбачається встановити, що до компетенції комісії з атестації належить затвердження програм іспитів в обсязі, не меншому ніж обсяги навчальних програм закладів вищої освіти IV рівня акредитації	Законом України «Про вищу освіту» <i>акредитації закладів вищої освіти не передбачено, а передбачено акредитацію освітніх програм</i>	Пункт 19 розділу I проекту Закону у вказаній частині потребує перегляду
3 (1.7)	Пунктом 21 розділу I проекту Закону пропонується внести зміни, зокрема, до статті 20 Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», яка має назву «Ведення Реєстру», та передбачає функціонування <i>Реєстру аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності</i>. До проекту Закону в цілому в частині змістовного наповнення	Проведений аналіз Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», до якого проектом Закону вносяться зміни, свідчить, що вказаним Законом запроваджений <i>Реєстр аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності</i>. У свою чергу наказом Міністерства фінансів України від 19 вересня 2018 року № 766, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 27 вересня 2018 року за № 1107/32559, затверджений порядок ведення Реєстру аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності (далі – Порядок), який визначає	Проект Закону потребує доопрацювання з урахуванням наведеного

	відомостями щодо реєстру	порядок створення і ведення вказаного Реєстру. У зв'язку з цим варто зазначити, що правові, організаційні і фінансові засади створення та функціонування публічних електронних реєстрів визначає Закон України «Про публічні електронні реєстри», дія якого поширюється на відносини, що виникають у сфері публічних електронних реєстрів під час створення, ведення, взаємодії, адміністрування, перетворення, модифікації та припинення публічних електронних реєстрів. Частиною третьою статті 4 вказаного Закону встановлено, що виключно законом або іншим актом законодавства, згідно з яким створено реєстр, <u>визначаються відомості, зазначені у частині другій статті 26 цього Закону</u> (крім випадків, визначених статтями 40 і 41 цього Закону). Водночас аналіз проекту Закону, чинної редакції Закону та Порядку не виявив у них усіх необхідних відомостей, які мають визначатися щодо вказаного реєстру відповідно до вимог <u>пунктів 13, 17 частини другої статті 26</u> Закону України «Про публічні електронні реєстри», а саме положень щодо: <i>фінансових джерел створення програмно-технічних засобів реєстру;</i> <i>джерел фінансового забезпечення функціонування реєстру, що не забезпечує завершеності механізму правового регулювання та дотримання вимог вищезазначеного Закону</i>	
4 (1.14)	Пунктом 7 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проекту Закону пропонується внести зміни до частини четвертої статті 3 Закону України «Про публічні електронні реєстри», згідно з якими реєстри (будь-які їх складові) перебувають у власності держави, відповідної	З огляду на предмет регулювання проекту Закону можна припустити, що зміни до Закону України «Про публічні електронні реєстри» пов'язані із засадами функціонування Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю, який відповідно до статей 15, 20 Закону є юридичною особою публічного права, а також виступає держателем та адміністратором Реєстру аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності.	Пункт 7 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проекту Закону пропонуємо переглянути з урахуванням наведеного

	територіальної громади, відповідної юридичної особи публічного права або саморегульованої організації в особі держателя відповідного реєстру	Водночас відповідно до пункту 4 Порядку ведення Реєстру аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності, затвердженого наказом Міністерства фінансів України 19 вересня 2018 року № 766, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 27 вересня 2018 року за № 1107/32559, <u>Реєстр перебуває у власності держави</u>. Держателем та адміністратором Реєстру є Орган суспільного нагляду за аудиторською діяльністю, який забезпечує створення, функціонування та ведення Реєстру, а також здійснює його адміністрування. Враховуючи наведене, на наше переконання, частина четверта статті 3 Закону України «Про публічні електронні реєстри», яка вже передбачає, що реєстри (будь-які їх складові) перебувають у власності держави, не потребує змін з метою уточнення правового режиму Реєстру аудиторів та суб'єктів аудиторської діяльності	
5 (1.14)	Пунктом 8 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проекту Закону пропонується статтю 70 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» доповнити частиною одинадцятою, згідно з якою <u>призначення суб'єкта аудиторської діяльності для проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності професійних учасників ринків капіталу та організованих товарних ринків, які є підприємствами, що становлять суспільний інтерес, та/або для обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, здійснюється з урахуванням вимог</u>	Відповідно до пункту 16 частини першої статті 1 Закону <u>обов'язковий</u> аудит фінансової звітності – це аудит фінансової звітності (консолідованої фінансової звітності) <u>суб'єктів господарювання (їх груп), утворень без статусу юридичної особи, які відповідно до законодавства зобов'язані оприлюднити або надати таку фінансову звітність (консолідовану фінансову звітність), користувачам фінансової звітності разом з аудиторським звітом, а також комбінованої (субконсолідованої) фінансової звітності банківських груп та небанківських фінансових груп, інших утворень, які відповідно до законодавства зобов'язані надати таку звітність</u> разом зі звітом суб'єкта аудиторської діяльності, що проводиться суб'єктами аудиторської діяльності на підставах та в порядку, передбачених цим Законом. Згідно із запропонованим пунктом 2 розділу I проекту Закону пунктом 16¹ Закону <u>обов'язкове</u> завдання з надання впевненості щодо	В абзаці другому пункту 8, абзаці другому пункту 9, абзаці другому пункту 10 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проекту Закону пропонуємо виключити слова та знак «які є підприємствами, що становлять суспільний інтерес»

	<i>Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність».</i> Також пунктами 9, 10 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» проекту Закону передбачається доповнити статтю 110 Закону України «Про акціонерні товариства» та статтю 41 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» новою частиною, якою передбачається, що <u>призначення суб'єкта аудиторської діяльності для проведення обов'язкового аудиту фінансової звітності акціонерних товариств, товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю, які є підприємствами, що становлять суспільний інтерес, та/або для обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку, здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність»</u>	звітності із сталого розвитку – аудиторська послуга з надання впевненості, що приймається і виконується суб'єктом аудиторської діяльності відповідно до вимог цього Закону та стандартів надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку шляхом перевірки річної або консолідованої звітності із сталого розвитку <u>суб'єктів господарювання (їх груп), які відповідно до законодавства зобов'язані оприлюднити та/або надати таку звітність</u> разом зі звітом з обов'язкового надання впевненості щодо звітності із сталого розвитку. При цьому до суб'єктів господарювання, які зобов'язані оприлюднювати фінансову звітність, визначених частиною третьою статті 14 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», належать не лише підприємства, що становлять суспільний інтерес	
6 (1.16)	В абзаці шістнадцятому пункту 20 розділу I проекту Закону вживаються слова «законодавство про єдиний соціальний внесок»	Законом України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» вживається термінологія «єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»	Абзац шістнадцятий пункту 20 розділу I проекту Закону потребує перегляду з огляду на зазначене
7 (1.16)	У проекті Закону вживаються слова «трудове законодавство»,	Відповідно до вимог нормопроєктувальної техніки проєкт акта повинен відповідати такій вимозі, як точність та уніфікованість	Проект Закону потребує перегляду з огляду на зазначене

	«законодавство про працю»	про термінології	
--	---------------------------	------------------	--

Чек-лист 4

**Оцінка відповідності проєкту акта законодавства
принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків**

Підсумкова оцінка: відповідний.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта законодавства:</i>	
1.1	відповідає міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та резолюціям міжнародних конференцій, міжнародних організацій, її органів	так
1.2	відповідає національному законодавству України у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків	так
1.3	внаслідок прийняття нормативно-правового акта неможливе в короткостроковій або довгостроковій перспективі погіршення/послаблення захисту прав жінок/чоловіків	так
1.4	при підготовці проєкту акта законодавства зібрані та проаналізовані дані з розбивкою за статтю та віком	–
1.5	при підготовці проєкту акта законодавства визначені та враховані потреби жінок і чоловіків, хлопчиків та дівчаток	–
1.6	не містить положень прямої або непрямої дискримінації, підбурювання або утиску на основі статі особи або групи осіб	так
1.7	забезпечує збалансовану участь та рівні можливості для жінок і чоловіків різних груп у виборчому процесі, прийнятті рішень на всіх рівнях, представленості у державних органах та органах місцевого самоврядування, політичній чи громадській діяльності	–
1.8	не містить положень, які можуть призвести до обмеження прав або можливостей жінок або чоловіків у соціально-економічній сфері, доступі до інфраструктури та послуг, зайнятості, праці та одержанні винагороди за неї, у сфері підприємництва та соціального захисту, громадянства, шлюбу, сімейних відносин, материнства і батьківства, охорони здоров'я тощо	так
1.9	позитивні дії мають правомірну об'єктивно обґрунтовану мету, спрямовану на усунення юридичної/фактичної нерівності у можливостях жінок і чоловіків щодо реалізації прав і свобод	–

**Оцінка відповідності проєкту міжнародного договору України,
який пропонується схвалити (підписати) згідно з проєктом акта
законодавства, Конституції та законам України**

**Підсумкова оцінка: проєкт акта законодавства не є проєктом акта
законодавства, яким пропонується схвалення (підписання) проєкту
міжнародного договору України.**

Критерії оцінки:

1	<i>Проект міжнародного договору України відповідає Конституції України</i>	
2	<i>Проект міжнародного договору України відповідає законам України</i>	
3	<i>Інше</i>	